

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 21. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 4. studenog 2019. godine.

Čl. 50.

Prema tumačenju Zajedničke komisije u prethodnom sazivu br. 16/56 od 29. siječnja 2016. godine, treba razlikovati osiguranje prijevoza za odlazak na rad na terenu i organiziranog upućivanja na rad na terenu (upućivanje grupe službenika ili namještenika na rad na terenu radi organiziranog obavljanja određenih zadataka).

Međutim, u konkretnom slučaju službenik - pravosudni policajac s adresom prebivališta u Krapini raspoređen je prema dnevnom rasporedu rada na poslove čuvanja zatvorenika koji se nalazi u bolnici KBC „Rebro“ u Zagrebu, od 7 do 19 sati, te se u službu treba javiti u bolnici KBC „Rebro“ u 7 sati.

U tom slučaju se navedenom službeniku priznaju troškovi prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla (od Krapine do bolnice KBC „Rebro“ u Zagrebu), s obzirom da ne treba dolaziti u Kaznionicu u Lepoglavi radi primopredaje dužnosti koju trenutno obavlja u navedenoj bolnici.

Ipak, službenik (radi se o ovlaštenoj službenoj osobi s posebnim pravima i obvezama) je odlučio da ne želi koristiti svoje osobno vozilo ili javni prijevoz za putovanje od Krapine do bolnice u Zagrebu, temeljem čega je Kaznionica istome osigurala prijevoz za dolazak na rad na terenu u bolnicu KBC „Rebro“ u Zagrebu, i to službenim vozilom Kaznionice. U tom slučaju, službeniku se nadoknađuju uobičajeni troškovi prijevoza od Krapine (mjesto prebivališta) do Lepoglave (mjesto rada) u dolasku i povratku.

Pitanje glasi sljedeće:

Da li se vrijeme putovanja od stalnog mjesta rada (Lepoglava) do mjesta rada na terenu (KBC „Rebro“ u Zagrebu) i obrnuto ubraja takvom službeniku u stvarno odrađene sate rada na terenu radi obračuna prekovremenih sati?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 5/50.

Treba razlikovati osiguranje prijevoza za odlazak na rad na terenu i organiziranog upućivanja na rad na terenu. Organizirano upućivanje na rad na terenu u smislu članka 50. stavka 9. Kolektivnog ugovora je upućivanje grupe službenika ili namještenika na rad na terenu radi organiziranog obavljanja određenih zadataka.

Državnom službeniku i namješteniku upućenom na terenski rad i kome je poslodavac osigurao prijevozno sredstvo ili priznao pravo na naknadu troškova prijevoza u mjesto rada, vrijeme putovanja ne računa se u sate rada, kako je to propisano člankom 50. stavkom 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 53.

Pitanje br.1. (Čl. 53. st. 9.)

Službenik dolazi na posao s adrese stanovanja u mjestu Žarovnica u mjesto rada u Lepoglavi osobnim automobilom i to najkraćom rutom i ne koristi organizirani javni prijevoz koji mu omogućava redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Naime, organizirani javni prijevoz, kojeg službenik ne koristi, javni prijevoznik osigurava dublo dužom zaobilaznom autobusnom linijom, a ne najkraćom rutom prema ispisu planera putovanja HAK-a na temelju kartografske podloge Google maps.

Da li prilikom utvrđivanja postojanja organiziranog javnog prijevoza u smislu čl. 53. st. 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike javni prijevoz treba biti organiziran na najkraćoj ruti ili ne?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 29/53.

Organizirani javni prijevoz je onaj koji osigurava dolazak službenika i namještenika na posao i odlazak s posla u skladu sa odredbom članka 53. stavka 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Slijedom toga, organizirani javni prijevoz ne treba biti organiziran na najkraćoj ruti od adrese stanovanja do adrese rada.

Pitanja br. 2., 3. i 4. (Čl. 53. st. 10. i 16.)

U slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza koji državnom službeniku i namješteniku osigurava redoviti dolazak na posao i odlazak s posla, a koji službenik i namještenik ne koristi, službenik ili namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini 1/12 cijene godišnje karte jer postoji mogućnost kupnje takve karte od strane javnog prijevoznika. Službeniku se naknada troškova prijevoza isplaćuje na način da se 1/12 cijene godišnje karte isplaćuje za puni broj radnih dana u tekućem mjesecu.

Tekući mjesec imao je, primjerice, 22 radna dana, a službenik je izvan redovnog radnog vremena bio prisutan na poslu još 3 radna dana.

Da li se službeniku mora platiti naknada troškova prijevoza za još 3 radna dana pored punog iznosa 1/12 cijene godišnje karte, na način da se 1/12 cijene godišnje karte podijeli s brojem radnih dana (u konkretnom slučaju s 22) te da se ukupan broj dolazaka (25) pomnoži s dobivenom cijenom jednog radnog dana?

U konkretnom slučaju, državni službenik ima organizirani javni prijevoz koji ne koristi te ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza za svaki pojedini mjesec u visini 1/12 cijene godišnje karte, jer postoji mogućnost kupnje takve karte od javnog prijevoznika. Službenik je u tekućem mjesecu (22 radna dana), za koji mu se treba isplatiti naknada troškova prijevoza, 15 radnih dana bio na godišnjem odmoru.

Da li se takvom službeniku za taj mjesec treba isplatiti naknada troškova prijevoza u visini 1/12 cijene godišnje karte ili se visina 1/12 cijene godišnje karte treba umanjiti za 15 dana provedenih na godišnjem odmoru, na način da se 1/12 cijene godišnje karte podijeli s brojem radnih dana (u konkretnom slučaju s 22) te da se ukupan broj dolazaka (7) pomnoži s dobivenom cijenom jednog radnog dana?

Da li se takav način uvećanja ili smanjenja visine cijene godišnje karte u sličnoj situaciji primjenjuje i na cijenu mjesečne karte?

U vezi navedenih upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine te daje sljedeći odgovor:

U slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza, službeniku i namješteniku kojem se isplaćuje naknada troškova prijevoza u visini 1/12 cijene godišnje karte, navedena naknada ne može se niti umanjivati niti uvećavati razmjerno broju dolazaka na posao, odnosno odlazaka s posla u pojedinom mjesecu.

Pitanja br. 5. i 6.

Službenici i namještenici koji ostvaruju pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 1 kn po prijeđenom kilometru, ostvaruju u mnogim slučajevima obračunato na mjesečnoj razini, naknadu veću od cijene godišnje ili mjesečne karte na odnosnoj relaciji.

Koji dio primitka je neoporeziv, a koji se u poreznom smislu smatra plaćom, odnosno da li je ispravno da se za obračun oporezivog primitka u odnos uzima pojedinačna dnevna karta na mjesečnoj razini u usporedbi s visinom naknade od 1 kn po prijeđenom kilometru?

U javnim službama zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza na način propisan člankom 66. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama. No, ako je mjesečni iznos naknade veći od cijene javnog prijevoza razlika se u poreznom smislu smatra plaćom radnika.

Pri tome se posebno ističe da člankom 88. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama nije određeno da se ta razlika smatra neto plaćom (kako je to uređeno za ostala materijalna prava) pa bi se prema izričitoj odredbi čl. 92. st. 4. Zakona o radu navedeno trebalo smatrati bruto plaćom.

Da li se naknada troškova prijevoza za državne službenike i namještenike temeljem važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike može smatrati bruto plaćom kao i za javne službe, imajući u vidu odredbe čl. 61. tog Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenih upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Komisija nije nadležna za tumačenje poreznih propisa.

Člankom 61. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike iznos materijalnog prava iz članka 53. ugovoren je kao neto iznos.

Čl. 29. st. 2.

Prema članku 80. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku, kojom je propisano da rok određen na mjesec, odnosno na godine istječe onog dana, mjeseca ili godine koji po svom broju odgovara danu kad je pismeno dostavljeno, odnosno danu u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka, a ako toga dana nema u mjesecu u kojem rok istječe, rok istječe posljednjeg dana toga mjeseca.

Da li se vremenski period od mjesec dana za polaganje pravosudnog ispita iz članka 29. stavka 2. alineje 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike utvrđuje na način da se primijeni odredba članka 80. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ili se uzima točno 30 dana, u kojem slučaju se svim službenicima određuje isti vremenski period?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/29.

Rok od mjesec dana za pripremu polaganja pravosudnog ispita jednak je za sve službenike i namještenike te iznosi 30 kalendarskih dana, neovisno o mjesecu u godini u kojem se koristi.

Čl. 38. st. 9.

Molimo tumačenje članka 38. stavka 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, odnosno što se od navedenoga ubraja u prekovremeni rad, u situaciji kada je službeniku izdan nalog za prekovremeni rad za određeni period, na kojem nije naznačeno točno vrijeme u kojem će se prekovremeni rad obavljati kao niti koliko dugo će trajati.

Pitanje br. 1.

Da li je službenik koji je jedan dan radio 1 sat i 10 minuta prekovremeno, a drugi dan 30 minuta prekovremeno, ostvario pravo na 1 ili 2 sata prekovremenog rada?

Pitanje br. 2.

Da li je dozvoljeno službeniku isplatiti primjerice 4 sata prekovremenog rada, koje je skupio na način da je svaki dan ostajao na poslu 5-10 minuta dulje od redovnog radnog vremena?

Pitanje br. 3.

Ukoliko je službenik ostvario 5 sati i 30 minuta prekovremenog rada priznaje li mu se 5 sati ili 5,5 sati prekovremenog rada?

Pitanje br. 4.

Koliko minimalno minuta/sati mora trajati rad dulji od redovnog radnog vremena da bi se isti priznao kao prekovremeni rad?

U vezi navedenih upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 10/38 od 7. studenog 2018. godine.

Čl. 53. st. 5. i 6.

Službenica je popunila Obrazac za naknadu troškova prijevoza na način da traži naknadu za prijevoz osobnim automobilom od adrese stanovanja u Bjelovaru do adrese rada u Zagrebu. Mjesto stanovanja službenice je udaljeno do 100 km od mjesta rada te postoji organizirani međumjesni prijevoz s kojim je službenica u mogućnosti doći na posao.

Slijedom navedenog, poslodavcu je povoljnije isplatiti naknadu troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte za organizirani međumjesni prijevoz umjesto naknade troškova prijevoza u visini od 1,00 kn po kilometru (prije 0,75 kn po kilometru).

Da li je poslodavac dužan službenici isplatiti i troškove mjesnog javnog prijevoza ili službenica ima samo pravo na isplatu naknade troškova međumjesnog prijevoza u visini cijene mjesečne karte, budući da ista do mjesta rada dolazi osobnim automobilom?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Ukoliko je na relaciji između mjesta stanovanja i mjesta rada organiziran prijevoz, ostvarujete pravo na naknadu troškova prijevoza na toj relaciji po cjeniku javnog prijevoznika.

Ukoliko nije organiziran prijevoz na način da je omogućen redoviti dolazak i odlazak s posla, službenik ili namještenik ostvaruje pravo na naknadu u iznosu 1 kune po kilometru.

Ukoliko između mjesta stanovanja i mjesta rada do prve stanice javnog prijevoza ima više od 2 kilometra, službenik ili namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza i za tu udaljenost, ako je javni prijevoz organiziran na način da osigurava službeniku redoviti dolazak na posao i odlazak s posla. Ako javni prijevoz na toj udaljenosti ne omogućava redoviti dolazak i povratak s posla, smatra se da službenik na tom dijelu udaljenosti nije organiziran javni prijevoz te se primjenjuje odredba članka 53. stavka 13. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (u svezi neorganiziranog javnog prijevoza).

Komisija ne može utvrditi da li je u konkretnom slučaju organiziran javni prijevoz.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča

